

Το υπόλοιπον

το υπόλοιπον

καθ' ὕπαρ

*εις τον άγνωστον παράγοντα Ψ^**

από θλίψης
και θλίψεως ενυπάρχω το δέμας και
ψύχει το ψύχει
ψυχής τε και βάθος
in cielo το ψ
δεδεμένος la luna
λίγο λίγο
γυρίζει
το κάνεις λίγο λίγο κι όπα γυρνάς
μικρές κινήσεις με το πόδι δεμένο
ιμάντες
στων χειρών των δακτύλων κι από το στόμα πως κρέμει
αναμμένο
τσιγάρο ο καφές και μονάδες
σκιές
ο γιατρός που βαστούσε τα ρούχα
σα μάζευες φωλεές τις λασπώδεις
κουκούλια ξηραμένα των σκούρκων
σφραγίδες ωών π' αγαπούσες
κι έφερες πάμπολλες δέρατος εκδορές
δεδεμένος νυχάκια
βλέμμα χαμένο και μώλωπες
μαύρα μάτια ως γύρω ή μέσα κοιτούνε
λαλιά τη λαλιά και λαλούσε
και πάλι ουρώ και ουρούνε
δεμένος
εντός του ιδρύματος
κάτουρα ένα γύρω με ζώνουν
και γύρωθε όζουν
στα κρεβάτια και πάνω και κάτω
στη σάλα παντού κάτ' όλα ουρημένα
ως και τα ρούχα που φοράμε καθέκλες
τι σε έφερε ίσαμ' εδώ

σ' ένα τρίγωνο θλίψης καθόλου
προσηλωμένος
τι να το κάνεις
εσύ την εγλίτωσης
μ' ένα μικρό τοσοδά κουταλάκι
αφαίρεσ' ιχώρος
που λέγαν λοβο
τομή
εγλίτωσης και τα ηλεκτροσόκ π' άλλοτε κάναν
το 'σκάσες γυμνόπους εγύρισες σπίτι
κακάκια στο δάσος θεός
μ' ένα μπλουζάκι μακό
ΓΥΜΝΑΣΙΟ 2^ο ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
κάπως έτσι το λέγαν
σου 'δώσαν να κρύψεις την γδύμνια
βαδίζοντας
δρόμο το δρόμο και το 'σκάσες
πορευόμενος έσω
και άμα
και πάλι σε περιμάζεψαν
σ' εγύρισαν πίσω στα ίδια
κι ήλθε ο γιατρός με ενδιαφέρον
εκειός που βαστούσε τα ρούχα
και σε 'δέσαν πιο σφιχτά τώρα
μη το σκάσεις ξανά και τούς φύγεις
«για το καλό σου»!
τα χάπια
και πάλι τα ίδια
είναι για το καλό σου
δεν θέλεις
τα ίδια και πάλι φωνές
«μη το φτύσεις»
«κατάπιε»
φάρμακα χάπια καταστολή
περιπλάνηση αναμέσω σκιών
κραυγών δικό μου δικό μου
πηγή
ζωής
κάποτε**
επέστρεφε και ήλθε και φεύγει και πάει
αφ' ύπνου εφ' ύπνου καθ' ύπαρ
σε δυο φύσεις σάμπως υπάρχω

εγώ και ο άλλος
διάσταση γνώμης
αντίληψη δίχως
προσώπου καθρέφτης
και χάρη ποιά χάρη διάσταση άμα
ως μόνα βιβλία ζητάω
το μέλι και η στάχτη
πικιός

* Γ. Βιζυηνός, «Αι συνέπειαι της παλαιάς ιστορίας». — Πρβλ. το πεντζίκειον: «Όταν σκοντάψεις μια και καλή, τότε ανταμώνεις το αρχικό Ψ στη λέξη Ψυχή, που ξεπερνά το ιδιωτικό σχήμα και τον κόσμο κατοικεί.»... — «ότι αλέθεται η αλήθεια», που λέει κι ο Β.Ν. Μπόνος ο ποιητής.

** Επώνυμος —τα νυν στερεμένη (ή μήπως όχι;)— πηγή ύδατος εν Δρομοκαϊτείω.